

[Henning Philipsen.]

Jeg ved så udmærket godt, at der er borgerligt flertal i dette folketing, endnu da. Det ved jeg da, det behøver man ikke at belære mig om. Men undskyld mig, når jeg siger — og det er særlig henvendt til hr. Ingomar Petersen — at jeg tillader mig at blande mig i, hvordan dette lands boligpolitik bliver tilrettelagt, lige så længe, og det bliver vi nok ved med adskillige år endnu, vi er repræsenteret i dette ting og har en mening om boligpolitik, en mening om boligpolitik, som efter vor opfattelse betyder noget helt andet end det, der ligger i dette boligforlig. Vor opfattelse er ganske enkelt den, at samfundet har et ansvar for dette lands befolknings boligforsyning, og det var det, det drejede sig om.

Kaj Hansen (DKP):

Nu siger boligministeren i sit svar, at det er rigtigt, at dette forslag i højere grad vil komme det private end det almennyttige boligbyggeri til gode. Det er rigtigt sagt, og det kunne også godt udtrykkes lidt stærkere ved, at man sagde: det får faktisk ikke nogen virkning for det almennyttige boligbyggeri.

På den baggrund kan der også være grund til at spørge boligministeren, om han så ikke mener, det almennyttige boligbyggeri skal tilgodeses i hvert fald i samme forhold som det private boligbyggeri. Det siger jeg ud fra, at nu ved boligministeren, at de 8 pct., der skal ydes af Landsbyggefonden til almennyttigt boligbyggeri, med de omkostningsstigninger, der er i gang, vil betyde, at hvis man ikke skal opkræve mere end de ca. 70 mill. kr. pr. år, bliver der ikke penge til 8.000 boliger, så kan man netop ikke nå de 8.000 boliger, så bliver der et færre antal boliger, det sidste år helt nede på under 4.000 boliger. Eller også skal Landsbyggefonden ud at opkræve endnu mere end de 70 mill. kr. om året, og det vil sige, at huslejen kan stige med 30-40 pct. i løbet af de 4 år.

Derfor vil jeg gerne spørge boligministeren, om han som kompensation netop til det almennyttige boligbyggeri kunne tænke sig at sløjfe de huslejeforhøjelser, der har været tale om i det almennyttige boligbyggeri.

Så bliver jeg også nødt til at sige til mini-

steren, at jeg har heller ikke spurgt, om regeringen vil gennemføre dette forslag med et andet flertal. Nej, det, jeg sagde, var noget ganske andet. Jeg spurgte, om det kun var socialdemokratiet, der ville stå fast på boligforliget i en situation, hvor de øvrige forligspartier hverken viser vilje eller evne til at få sat beskæftigelse og boligbyggeri i gang og i deres egne forslag erkender, at der ikke er udsigt til, at man kan nå de 40.000 boliger. Det er heroverfor, jeg spørger, om socialdemokratiet i denne situation ikke føler sig frigjort fra boligforliget.

Wilhelm (VS):

Jeg derimod spurgte ganske rigtigt, om regeringen i givet fald — og jeg spurgte principielt — var villig til at gennemføre nogle af sine egne ideer med et andet flertal, og det gjorde jeg vel vidende, at flertallet, ikke det førstnævnte flertal, men flertallet bag ved det sekskantede boligforlig, stadig væk eksisterer, det ved jeg godt. Men sagen er jo, at dette forlig som tidligere forlig løber for en årrække; at man i hvert fald tidligere har givet udtryk for, at man her binder sig til ikke at komme med forslag, som de seks ikke kan blive enige om inden for et bestemt åremål — så vidt vi har forstået fire år i dette forlig. Det rækker altså ud over folketingsperioden, og derfor nytter det ikke at afvise et sådant spørgsmål, der forsøgte at lodde socialdemokratiets holdning: vil I virkelig lade jer binde af det forlig, som I klart og tydeligt i dag kan se ikke opfylder den målsætning på de 40.000 boliger, I påstod at forsvare? Vil I virkelig lade jer binde af det ud over ethvert kommende folketingsvalg, flertalsændringer osv.?

Det lader til, at der ikke er store grunde til at diskutere i detaljer, hvad dette, regeringens forslag nr. 75, skal bruges til, og hvordan det skal fortolkes, når boligministeren selv konstaterer, at med de faldne bemærkninger her ved første behandling vil det nok ikke kunne blive til noget.

Men derimod synes jeg, der er al mulig grund til at få lidt oplysning om, hvad det så egentlig er, boligministeren mener med, at dette forslag må man måske se skrinlagt allerede nu ved første behandling, men regeringen vil være interesseret i på enhver tæn-